خبر

سرمربی تیم ملی تکواندو:

هدفمان کسب ۲ مدال در المپیک توکیو است

● فریبرز عسکری، سرمربی تیم ملی تکواندو، روز گذشته نشستی خبری ترتیب داد تا پاسخ‌گوی سؤالات اصحاب رسانه، درباره بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو باشد. او با ارائه گزارشی از نحوه کسب سهمیه‌های این بازی‌ها گفت: «چهار مرحله رقابت گرندپری، پنج تورنمنت بین‌المللی و مسابقات جهانی را پشت‌سر گذاشتیم که در نهایت آرمین هادی‌پور با رنکینگ ۳ و میرهاشم حسینی با رنکینگ ۶ توانستند سهمیه المپیک ۲۰۲۰ را بگیرند. سجاد مردانی اما با وجود شایستگی در رنکینگ هفتم قرار گرفت و نتوانست به المپیک برسد. مردانی پس از المپیک ریو در شوک بود و در دو سال نتوانست به موفقیتی برسد. او در ۱۴ رویداد شرکت کرد و ۱۲ مدال گرفت که این آمار خیره‌کننده است. مردانی تنها کسی بود که به‌جز نفر دوم رنکینگ توانسته در چهار گرندپری ۲۰۱۹، به سه مدال برسد. اتفاق تلخی بود که او در نهایت با رنکینگ هفتم نتوانست به المپیک برسد. او به‌عنوان کاپیتان تیم ملی زندگی‌ای کاملا حرفه‌ای دارد و جا دارد از او به‌خاطر کمک‌ها و زحماتی که متحمل شد، قدردانی کنم». عسکری با اشاره به اینکه برای کسب موفقیت در المپیک برنامه داریم، افزود: «هدفمان کسب دو مدال خوش‌رنگ در المپیک است و وارد برنامه‌ریزی در این راه شده‌ایم. آمادگی فنی و روانی در المپیک بسیار حائز اهمیت است و خدا را شکر می‌کنم که هم خودم در المپیک بارسلون بازی کردم و در المپیک لندن نیز مربیگری کرده‌ام. به همین دلیل سعی می‌کنیم بچه‌ها را از نظر ذهنی برای حضور در این رویداد بزرگ آماده کنیم. با توجه به شرایط جامعه، آستانه تحمل مردم خیلی پایین آمده است و توجه به جامعه‌شناسی در کنار روان‌شناسی نیز اهمیت زیادی در ورزش دارد. باید برنامه‌ریزی ویژه داشته باشیم تا مدال المپیک را از دست ندهیم». پیش‌کسوت تکواندو در پاسخ به این سؤال که آیا بعد از المپیک از تیم ملی خداحافظی می‌کند یا خیر، گفت: «کسی از آینده خبر ندارد. سیاست برای کسب موفقیت در المپیک باید چهارساله باشد، اما در ایران رعایت نمی‌شود. اگر قسمت باشد، در خدمت تیم ملی خواهم بود و برای موفقیت با همه توان تلاش خواهیم کرد».

بحران جدید پرسپولیس با کالدرون

۳۰۰ هزار دلار را ۱۰ روزه جور کن!

عکس: مهدی بلوریان، فارس

سپهر خرمی: باشگاه پرسپولیس در آستانه یک «تراژدی» دیگر قرار دارد. روند مدیریت هزینه در این تیم طوری پیش می‌رود که هواداران سرخ‌ها باید هر شش ماه منتظر باشند تا سرمربی تیمشان به دلیل عدم دریافت مطالباتش به صورت قانونی و البته یک‌طرفه قراردادش را فسخ کند. بعد از برانکو، حالا ظاهرا قرعه به نام گابریل کالدرون افتاده که نسبت به تعهدات نافرجام اعضای هیئت‌مدیره، زمزمه جدایی‌اش سر داده شود. «برانکو قراردادش را به صورت یک‌طرفه با پرسپولیس فسخ کرد». ۱ تیرماه ۱۳۹۸ با انتشار این خبر، هواداران پرسپولیس با شوک عجیبی روبه‌رو شدند. آنها که در تب‌وتاب جشن قهرمانی و کسب دوگانه در فوتبال ایران بودند، به‌یک‌باره با خبر فسخ قرارداد مربی محبوبشان مواجه شدند؛ مربی‌ای که تاریخ باشگاه را به مسیر قهرمانی برگرداند و تیمی را ساخت که به «بردن و نباختن» عادت کرده بود. محمدمهدی نبی، یکی از اعضای هیئت‌مدیره باشگاه، اما بعد از فسخ قرارداد برانکو، با حضور در برنامه شبکه سه به صراحت اعلام کرد که پول برانکو آماده است و ایشان می‌توانند با حضور در ایران یا ترکیه این رقم را دریافت کنند. صحبت‌های نبی هیچ‌وقت به حقیقت نپیوست و باورنکردنی اینکه بعد از گذشت شش ماه از رفتن برانکو، هنوز صحبت‌های نبی در حد یک ادعا باقی مانده و حتی ظاهرا یک یورو به برانکو تحویل داده نشد تا این مربی به فیفا شکایت کند. بعد از رفتن برانکو، اعضای هیئت‌مدیره درصدد استخدام مربی خارجی دیگری بودند، چون جو طوری نبود که هوادار بعد از برانکو، مربی ایرانی را روی نیمکت تیمش بپذیرد. گابریل کالدرون با سابقه قهرمانی با الهلال و الاتحاد در لیگ عربستان و حضوری موفق در لیگ قهرمانان آسیا و البته دو فصل بی‌کاربودن، به پرسپولیس آمد. کسب نتایج سینوسی تا اواسط نیم‌فصل اما باعث شد تا باز هم زمزمه بازگشت برانکو و برکناری کالدرون مطرح شود، اما با گذشت چند هفته، سرمربی آرژانتینی ترکیب تیمش را شناخت (با وجود تغییرات گسترده در ترکیب اصلی) و با شش برد پیاپی (۴ برد در لیگ و ۲ برد در جام حذفی) تیمش را در کنار سپاهان به صدر جدول رساند. بعد از این موفقیت‌ها بود که انتقادات کالدرون نسبت به قبل افزایش یافت.

من با استراماچونی و ویلموتس فرق دارم

بعد از فسخ قرارداد یک‌طرفه استراماچونی با استقلال و پیش‌تر رفتن ویلموتس از تیم ملی ایران، این شائبه و نگرانی برای هواداران پرسپولیس ایجاد شد که سرنوشت کالدرون نیز چنین رقم خواهد خورد و با توجه به سوءمدیریت اعضای هیئت‌مدیره فعلی نسبت به پرداخت مطالبات کادر فنی، بی‌اعتمادی زیادی وجود دارد که شاید با دست‌دست‌کردن آنها، سرمربی آرژانتینی نیز به کشورش بازگردد. کالدرون اما در پاسخ به این شائبه واکنش جالبی را مقابل مجری برنامه‌ای در شبکه یک داشت: «من مربی استقلال را کاملا درک می‌کنم، من هم در شرایط ایشان هستم. فرق من این است که تصمیم متفاوتی با ایشان گرفته‌ام. به‌خاطر تربیتم و ارزش‌ها و اصولی که دارم، تا آخر سال میلادی همراه تیم و بازیکنان و هواداران تیم خواهم بود. من اینجا زمان کافی به باشگاه می‌دهم که مشکلات را حل کنند. حیف که شرایط تیم استقلال هم خیلی خوب بود، اما این اتفاق برایشان رخ داد». کالدرون همچنین در ادامه حداقل در ظاهر نشان داد که برای احساسات هواداران و سرنوشت باشگاه نیز ارزش قائل است: «من هیچ‌وقت به خودم اجازه نمی‌دهم که با سرنوشت باشگاه و هوادارهای متعصب تیمی بازی کنم. من هیچ‌وقت تیمم را در میانه فصل و قبل از بازی‌های حساس رها نمی‌کنم». تمام این صحبت‌ها نشان می‌داد که کالدرون اهل سازش و مداراست، اما با حضور در برنامه فوتبال برتر، ثابت شد که همین مرد آرام نیز تا یک جایی راه می‌آید و در صورت عدم تحقق وعده‌های هیئت‌مدیره، مرد آرژانتینی هم به صف «فسخ‌کنندگان» خواهد پیوست. او که این‌بار کمی عصبانی‌تر از گذشته به نظر می‌رسید، اعلام کرد تا به حال چنین شرایطی را که در شش ماه اخیر حضورش در ایران داشته، تجربه نکرده است و باید ساختار باشگاه با همت اعضای تیم تغییر کند. سرمربی پرسپولیس عقیده داشت شش ماه با تمام کاستی‌ها ساخته و حالا نوبت باشگاه است که نسبت به وعده‌هایی که داده، پاسخ‌گو باشد. بخش پایانی صحبت‌های کالدرون اما هواداران این تیم را نگران کرد؛ جایی که عنوان کرد باشگاه باید حقوق عقب‌افتاده‌اش را تا پیش از آغاز سال نوی میلادی بپردازد و بازگشتش به ایران منوط به پرداخت مطالبات خود و بازیکنان است.

پست اینستاگرامی کالدرون توسط مدیربرنامه حاشیه‌ساز؟

فردای این برنامه تلویزیونی بود که کالدرون به دیدار محمدحسن انصاری‌فرد رفت و با انتشار عکسی یادگاری که لبخند روی لب‌های همه بود، هواداران امیدوار شدند، اما ظهر دیروز (چهارشنبه)، پستی اینستاگرامی در صفحه شخصی کالدرون منتشر شد با این کپشن: «از رفتار باشگاه خیلی ناراحت هستم»! همین پست کافی بود تا باز هم موجی از حواشی به سمت باشگاه سرازیر شود. یکی از اعضای باشگاه که نخواست نامش رسانه‌ای شود، عقیده دارد این پست اینستاگرامی توسط مدیربرنامه کالدرون به دلیل برخی اختلاف‌نظرها منتشر شده و صحبت‌های کالدرون نیست! همچنین این عضو باشگاه نیز صحبت‌های کالدرون را درباره بدعهدی باشگاه تأیید می‌کند. پرسپولیس باید تا ششم دی‌ماه؛ یعنی فردا مبلغ ۱۱۰ هزار دلار به حساب کالدرون در کشور قطر واریز کند و قسط دوم نیز باید تا هفته اول ژانویه ۲۰۲۰ وصول شود. همچنین صحبت‌هایی که در فضای مجازی درباره خرید بلیت یک‌طرفه توسط کالدرون به آرژانتین منتشر شده، توسط این کارمند باشگاه این‌طور بیان شد: «اینکه کالدرون با هزینه شخصی بلیت به سمت کشورش خریده، صحت دارد، اما دلیلش این است که افراد خارجی با داشتن کردیت‌کارت می‌توانند تخفیف ویژه‌ای برای خرید بلیت هواپیما داشته باشند. ما بارها از ایشان درخواست کردیم که در ابتدا خودشان بلیت را خریداری کنند و بعد ما همان روز هزینه بلیت رفت‌وبرگشت را به حسابشان واریز می‌کنیم. ضمن اینکه اردوی تعطیلات نیم‌فصل در کشور قطر نیز قطعی شده و قراردادش نیز به امضا رسیده است و مشکلی از این بابت اصلا وجود ندارد». یکی از مزیت‌های کالدرون نسبت به استراماچونی این است که سرمربی آرژانتینی با داشتن حساب در کشور قطر مشکلی بابت دریافت حقوق خود بعد از دوران تحریم ندارد. اما این سؤال مطرح است که مبلغی در حدود ۳۰۰ هزار دلار چطور کمتر از ۱۰ روز از سوی باشگاه پرسپولیس پرداخت خواهد شد؟ پرسپولیس عصر جمعه در شرایطی مقابل نساجی در ورزشگاه آزادی قرار خواهد گرفت که شاید آخرین حضور کالدرون را روی نیمکت تیمش ببینند. مشخص نیست که اگر این اتفاق طی شش ماه برای دومین‌بار رخ دهد، اعضای هیئت‌مدیره چه پاسخی برای هواداران خواهند داشت.

گفت‌وگو با طلایی ایران در رقابت‌های جهانی قزاقستان

هانیه عاشوری: خیلی اتفاقی به کشتی آلیش آمدم

روزی که تیم ملی کشتی آلیش زنان راهی رقابت‌های جهانی قزاقستان شد، کمتر کسی تصورش را می‌کرد این تیم جوان و کم‌تجربه بتواند به مدال طلا برسد. این اتفاق اما در عین ناباوری رخ داد و زنان آلیش‌کار ایرانی علاوه‌بر کسب مدال طلای انفرادی، در بخش تیمی هم عنوان قهرمانی را به دست آوردند. این قهرمانی حاصل یک مدال طلا، نقره و برنز بود که بی‌شک باید بخش عمده آن را مدیون درخشش هانیه عاشوری بود؛ دختر ۲۰ ساله‌ای که کمتر از یک سال از ورودش به کشتی آلیش می‌گذرد، اما با فن و تکنیک نابی که دارد، دنیای این رشته را مقهور خودش کرده است. در ادامه گفت‌وگوی اختصاصی «شرق» را با قهرمان سنگین‌وزن کشتی آلیش زنان جهان می‌خوانید.

خانم عاشوری خودتان شروع کنید. فکرش را می‌کردید در اولین تجربه حضورتان در رقابت‌های جهانی آلیش برای ورزش زنان ایران تاریخ‌ساز شوید؟

بله، پیش‌بینی این را می‌کردم که نتیجه خوبی را از این مسابقات بگیرم. با وجود اینکه یک سال هم نمی‌شود که فعالیت در کشتی آلیش را شروع کرده‌ام، اما این توانایی را در خودم می‌دیدم که بتوانم رقابت خوبی را در سطح جهان به نمایش بگذارم. واقعا احساس خوشحالی می‌کنم از نتیجه‌ای که گرفتم. در وزن من رقبا مطرح و عنوان‌دار بودند. آنها اصلا روی من حسابی باز نکرده بودند، ولی خداراشکر من توانستم همه را شکست بدهم و غافلگیرشان کنم. ضمن اینکه باید بگویم از کشتی دوم به‌بعد هم کتفم آسیب دید و بقیه کشتی‌ها را با یک دست گرفتم. مغولستان، قرقیزستان، ازبکستان و بلاروس کشورهایی بودند که با نماینده‌های آنها کشتی گرفتم. همه آنها جزء نفرات اول تا سوم جهان بودند.

آن‌طور که می‌گویند، شما تا پیش از این بازیکن فوتسال بودید. چطور شد که سر از کشتی آلیش درآوردید؟

من شش سال بود که فوتسال بازی می‌کردم. البته هنوز هم بازی می‌کنم. تجربه فعالیت در رشته چوب‌کشی را هم دارم. چوب‌کشی جزء بازی‌های بومی و عشایری است. یک‌بار همراه تیم ملی بومی عشایری به رقابت‌های جهانی اعزام شدم و در این رشته مدال برنز هم گرفتم. ورودم به رشته کشتی آلیش اما اتفاقی بود. یک روز یکی از دوستانم به من این رشته را معرفی کرد. به سالن مسابقات رفتیم و وقتی کشتی‌گرفتن خانم‌ها را دیدم، خیلی خوشم آمد و تصمیم گرفتم که کشتی بگیرم. این‌طور شد که به کشتی آلیش آمدم و در مسابقات کشوری اول شدم و بعد هم به تیم ملی رسیدم.

گفتید که در مسابقات بومی عشایری شرکت کردید. خودتان هم جزء عشایر هستید؟

نه، ما عشایر نیستیم. به‌خاطر علاقه‌ای که به رشته چوب‌کشی دارم، در مسابقات بومی عشایری شرکت کردم. من اهل اسلام‌آباد غرب هستم و تمریناتم را هم در کرمانشاه انجام می‌دهم.

الان که در کشتی قهرمان جهان شده‌اید، چه تصمیمی برای آینده دارید. در این رشته می‌مانید یا فوتسال را انتخاب می‌کنید؟

من هر دو رشته را خیلی دوست دارم. همین الان هم تفریحی فوتسال بازی می‌کنم، اما قطعا کشتی آلیش را به صورت حرفه‌ای ادامه خواهم داد. من وقتی وارد این رشته شدم، دیدم زنان و دخترانی که قبل از من کشتی را شروع کرده بودند چقدر برای آن زحمت کشیدند تا به اینجا برسند. درخواستم از مسئولان این است که بیشتر از این هوای ما را داشته باشند تا کشتی آلیش هم مثل بقیه رشته‌ها پیشرفت کند. اگر حمایت مسئولان باشد و زیرساخت لازم برای شناسایی استعدادها مهیا باشد، خانواده‌ها هم بیشتر از اینها اجازه فعالیت در رشته‌هایی مثل کشتی را به دخترانشان خواهند داد. چه فرقی می‌کند زنان هم مثل مردان بتوانند قهرمان شوند و در دنیا مقام بیاورند. ما در این مسابقات قهرمان جهان شدیم درحالی‌که تیم مردان دوم شد.

نگاه بیرون

برنامه‌های فوتبالی نوظهور تهدیدی برای صداوسیما هستند؟

امین مبینی: با تعطیلی عجیب‌وغریب برنامه «نود» که با ماجراها و کش‌وقوس‌های فراوانی همراه بود، خلأ بزرگی در برنامه‌سازی تلویزیونی در این حوزه فوتبال به وجود آمد و همین مسئله رقبای صداوسیما را به تکاپو انداخت تا با ساخت برنامه‌های جدید، مخاطبان «نود» را به سمت خود بکشانند. «هت‌تریک» و «کلاسیکو» دو برنامه جدیدی هستند که در روزهای اخیر کار خود را آغاز کرده‌اند؛ اما آیا برنامه‌هایی از این دست می‌توانند به هدف خود برسند و قاپ مخاطبان برنامه‌های ورزشی تلویزیون را بدزدند؟ حواشی مهاجرت مزدک میرزایی و کنجکاوی مخاطبان برای دیدن او در هیئتی جدید و خارج از چارچوب‌های رسانه‌ای داخلی، توجهات را به این برنامه جلب کرد؛ اما تماشای این چند قسمت کاملا ثابت می‌کند که «هت‌تریک» با این فرمان نخواهد توانست رقیبی برای صداوسیما و «فوتبال برتر» آن باشد. اولین مشکلی که به چشم می‌آید، ضعف در اجراست. مزدک میرزایی به جز صدا و بیان که یادگار توانایی‌اش در گزارشگری است، هیچ‌یک از ویژگی‌های یک مجری استاندارد را ندارد. چهره‌ای سرد و بی‌حالت با نگاهی که رو به دوربین یا رو به افراد داخل استودیو دودو می‌زند تا نشان دهد هنوز هم اعتمادبه‌نفس لازم برای اجرای یک برنامه تلویزیونی را ندارد؛ اما مهم‌ترین مشکلی که «هت‌تریک» را از نفس می‌اندازد، ارتباط‌نداشتن مستقیم با فوتبال ایران است. نداشتن خبرنگار در ایران برای تهیه گزارش از ورزشگاه‌ها و ادارات ورزشی و همچنین نبود امکان برقراری ارتباط با ورزشکاران، مدیران و مربیان فوتبال، باعث شده تا این برنامه هیچ محتوای خبری و رسانه‌ای دست‌اولی در اختیار نداشته باشد و مجبور شود خلاصه بازی‌ها و آیتم‌های تصویری را با پوشاندن لوگوی صداوسیما و سایت‌های داخلی پخش کند. سازندگان این برنامه با علم به این موضوع برای جذاب‌کردن برنامه روی پوشش حواشی داغ و ارتباطات فوتبال با مسائل سیاسی حساب باز کرده بودند؛ اما مسئله اینجاست که اساسا خطوط قرمز ورزش و به‌ویژه فوتبال در ایران از تمام حوزه‌های دیگر کمتر است و فرهنگ رسانه‌ای داخلی نیز به گونه‌ای است که مدیران و گردانندگان فوتبال در برابر انتقاد و فشارها کمترین مصونیت را دارند؛ بنابراین موارد ممنوعه زیادی (حتی در زمینه فوتبال زنان) در کار نیست که رسانه‌های داخلی به آنها نپردازند و بتواند محتوای ویژه‌ای را در اختیار چنین برنامه‌ای قرار دهد. مضاف بر اینکه مزدک میرزایی مشی محافظه‌کارانه خود را حتی در این برنامه هم ادامه داده و از بیان کوچک‌ترین حرف یا نکته تندی که رنگ و بوی جنجال داشته باشد، دوری می‌کند. داستان دامنه‌دار کنار گذاشته‌شدن عادل و «نود» از تلویزیون به دستور مدیر شبکه سه و حمایت سنگین کاربران شبکه‌های اجتماعی از عادل در این ماجرا، او را به محبوب قلب‌ها تبدیل کرده بود؛ پس طبیعی بود که انتشار ویژه‌برنامه «کلاسیکو» که به مناسبت برگزاری دیدار حساس رئال مادرید- بارسلونا به تهیه‌کنندگی فردوسی‌پور آماده شده، با استقبال بالایی روبه‌رو شود و مخاطبان زیادی (بیش از یک‌میلیون و ۸۲۰ هزار نفر در ۲۴ ساعت نخست) با اشتیاق پای ویژه‌برنامه او بنشینند. هرچند احتمالا خیلی از آنها که برنامه را با ذهنیت «نود» دیدند، از کیفیت و نوع طراحی آن تعجب کرده باشند. قضاوت درباره «کلاسیکو» چندان آسان نیست؛ به‌ویژه اینکه با توجه به نام و ساختارش یک ویژه‌برنامه تک‌قسمتی به نظر می‌رسد؛ اما فردوسی‌پور اگر بنا دارد برنامه‌سازی خارج از صداوسیما را با این سر و شکل و به مناسبت‌های دیگر فوتبالی ادامه دهد، نباید منتظر تداوم این استقبال باشد. «کلاسیکو» برای دیده‌شدن و جذابیت به استفاده از چهره‌هایی روی آورده که به دلایل مختلف در فضای رسانه‌ای و مجازی مطرح هستند؛ اما استفاده از آنها در برنامه‌ای که درباره فوتبال خارجی است، بسیار نامناسب و بی‌ارتباط جلوه می‌کند. بی‌شک «فوتبال ۱۲۰» بهترین و باکیفیت‌ترین برنامه تصویری در حال تولید درباره فوتبال خارجی است و با توجه به اینکه عادل فردوسی‌پور همچنان به‌عنوان تهیه‌کننده و سازنده این برنامه در شبکه ورزش مشغول فعالیت است، مشخص نیست که هدف از ساخت «کلاسیکو» (که عملا کلاژ دست‌چندمی از «نود»، «فوتبال ۱۲۰»، «۲۰۱۸» و «خندوانه» است) چه بوده. هشدار جدی به مدیران صداوسیما؟ ایجاد یک موج رسانه‌ای جدید برای صاف‌کردن مسیر بازگشت «نود»؟ یا صرفا یک همکاری تجاری در مدیومی جدید؟ درهرصورت برنامه‌ای با این کیفیت نخواهد توانست در درازمدت مخاطب جدی و گسترده‌ای داشته باشد. «فوتبال برتر» محمدحسین میثاقی که در اوج ماجرای تعطیلی «نود» جایگزین آن شد، آماج حملات کاربران شبکه‌های اجتماعی قرار گرفت تا اعتبار حرفه‌ای برنامه و شخص میثاقی تا حد زیادی از دست برود. اشتباه استراتژیک میثاقی در پذیرش ساخت برنامه در آن برهه باعث شد «فوتبال برتر» برچسب بایکوت رسانه‌ای بخورد و چندان دیده نشود. بااین‌حال با شروع فصل جدید و نبود برنامه‌ای برای پوشش تلویزیونی و همه‌جانبه رقابت‌های لیگ برتر، سبب شد تا «فوتبال برتر» با کیفیت استاندارد و مقبول خود آرام‌آرام بینندگان خود را بازیابد و تا حدودی مورد توجه طرفداران فوتبال قرار گیرد. اقبال عموم مخاطبان فوتبال ایران و جهان به «فوتبال برتر» و «فوتبال ۱۲۰» نشان می‌دهد همچنان به دلایل مختلفی مانند دست باز در مسئله حق پخش و کم‌رنگی خطوط قرمز، دیگر تلویزیون‌ها کار سختی برای رقابت با برنامه‌های صداوسیما دارند و احتمالا بهترین آلترناتیو برای برنامه «نود» باز هم از درون همین رسانه خواهد بود. البته که افسوس نبود برنامه‌ای مانند «نود» همچنان سر جای خود باقی است.